

1986-05-05

OMRÅDE AV RIKSINTRESSE FÖR NATURVÅRD I NORRBOTTENS LÄN
BD 10 KAMASTJARRO - SIERKAJAKKIOMRÅDET, GÄLLIVARE KOMMUN

Karta: 29J SV, S0

Läge:

Area: 7 400 ha
varav ha land
och ha vatten

Naturgeografisk region:

52 a Norra barrskogslappland med stora myrar.

Landskapsformer: Bergkullslätt

Terrängformer: Sandur, isälvsbildningar

Vegetationstyper: Ej kända.

Intresseaspekter (ej rangordnade): G

Urvalskriterier (förutsättningar för områdets naturvärde):

A Framstående exempel på sandurbildning och glaciala dräneringsformer.

Förutsättningar för att områdets naturvärde skall bibehållas:

Landskapsomvandlande verksamhet som storskalig täktverksamhet och gruvdrift kan påverka områdets värden negativt.

Planering och säkerställande:

Området, ingår i Kebnekaise-Sjaunja obrutna fjällområde och i ett område med landskapsskydd enligt gamla § 19 NVL.

Området berör område av riksintresse för friluftsliv nr

och område av riksintresse för kulturminnesvård nr

Områdets huvuddrag:

Råvvåive-Sjiskape omfattar ett område i fjällranden med låga fjäll och företrädesvis fjällbjörkskog med inslag av barrträd. Råvvåive 780 m ö h och Kapperåive 860 m ö h är de mest tongivande lågfjällshöjderna i landskapet. Mellan dem finns ett knappt kilometerbrett pass som utgör en bred och djup isälvsränna. Den framstår som en sänka i terrängen vilken fortsätter österut där den når full utveckling som en torrlagd älvfåra och går mot den smala fjällryggen Autjelalva i stora meanderbågar. På Autjelalva förekommer flera mycket markerade rännor som börjar som klippkanjions och vidgar sig österut. Systemet med rännor mynnar ut i en sandur som upptar en yta av 16 km².

1986-05-05

BD 10

Värdeomdöme:

Osedvanligt stort komplex av glacifluviala dräneringsformer och djupt nedskurna torrdalar. Sandurn öster om Kamastjärro är synnerligen välutvecklad och betydelsefull för tolkningen av inlandsisens avsmältning. Sandurn är en av landets största och förnämsta exempel på denna terrängform.

Anmärkningar:

Klass I objekt i Geomorfologiska fjällkarteringar. Det biologiska underlagsmaterialet är bristfälligt.

Referenser:

Melander, D, 1976: Geomorfologiska kartbladet 29J Kiruna. SNV PM 741.